

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 383/2026-6

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho prerokoval oznámenie sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky **Miloša Maďara** o jeho možnej zaujatosti vo veci vedenej Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 714/2026 a takto

r o z h o d o l :

1. Sudca I. senátu Ústavného súdu Slovenskej republiky Miloš Maďar **nie je vylúčený** z konania a rozhodovania vo veci vedenej Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 714/2026.

2. Toto uznesenie **n a d o b ú d a** právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia Ústavným súdom Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav a námietka zaujatosti

1. Ústavný súd vedie pod sp. zn. Rvp 714/2026 konanie o ústavnej sťažnosti sťažovateľa Banskobystrického samosprávneho kraja, Námestie SNP 23, Banská Bystrica, ktorou namieta porušenie svojich práv na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 13C/23/2012. Navrhuje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prieťahov, priznal mu primerané finančné zadosťučinenie 10 000 eur a náhradu trov konania spojených s podaním ústavnej sťažnosti. Vec bola pridelená sudcovi spravodajcovi Milošovi Maďarovi, ktorý je podľa čl. II bodu 3.1 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2026 do 31. decembra 2026 (ďalej len „rozvrh práce“) členom I. senátu ústavného súdu.

2. Sudca ústavného súdu Miloš Maďar listom z 27. mája 2026 adresovaným predsedovi ústavného súdu oznámil v zmysle § 49 ods. 4 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon

o ústavnom súde“) možné dôvody, ktoré môžu vyvolávať pochybnosti o jeho neustrannosti vo veci so zreteľom na jeho pomer k sťažovateľke, ktorej v minulosti poskytoval externé právne služby aj v súvislosti s agendou a rozhodnutiami z roku 2007 a 2008, ktoré sú pravdepodobne tie, ktoré majú zakladať žalobcom tvrdený nárok na náhradu škody proti sťažovateľke. S odstupom času takmer 20 rokov nie je si istý, nemá pozitívnu vedomosť o tom, či tomu tak je, ale z dôvodu opatrnosti a uvádza, že v tom čase poskytoval právne služby sťažovateľke (konzultácie alebo právne zastupovanie v sporoch) v súvislosti s touto agendou.

3. Pokynom predsedu ústavného súdu z 2. júna 2026 bolo oznámenie v súlade s čl. IV bodom 1 písm. b) rozvrhu práce pridelené na rozhodnutie podľa § 51 ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde do druhého senátu ústavného súdu oprávneného na rozhodnutie, ak ide o sudcov prvého senátu.

II.

Relevantná právna úprava

4. Podľa § 49 ods. 1 zákona o ústavnom súde sudca ústavného súdu je vylúčený z konania a rozhodovania vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, účastníkom konania, zúčastnenej osobe alebo ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti. Dôvodom na vylúčenie sudcu ústavného súdu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu ústavného súdu v konaní o prerokúvanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach na ústavnom súde.

5. Podľa § 49 ods. 4 zákona o ústavnom súde dôvody vylúčenia podľa odseku 1 alebo odseku 2 oznámi sudca ústavného súdu bezodkladne predsedovi ústavného súdu.

6. Podľa § 50 ods. 1 prvej vety zákona o ústavnom súde sudca ústavného súdu môže sám vyhlásiť svoju zaujatosť vo veci; musí tak urobiť písomne bezodkladne a uviesť jej dôvody.

7. Podľa § 51 ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde ak ide o rozhodovanie v senáte ústavného súdu, o vylúčení sudcu ústavného súdu rozhoduje iný senát ústavného súdu určený rozvrhom práce.

III.

Posúdenie veci ústavným súdom

8. Ústavný súd na úvod zdôrazňuje, že neustrannosť sa obvyčajne definuje ako neprítomnosť predsudku (zaujatosti) a straníckosti. V judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), na ktorú nadväzuje aj judikatúra ústavného súdu, sa rozlišuje neustrannosť subjektívna a neustrannosť objektívna. Subjektívne chápanie neustrannosti je posudzovaním správania súdu (sudcu). Subjektívna neustrannosť sa prezumuje, až kým nie je dokázaný opak, čo však je zriedkavý prípad. Neustrannosť z hľadiska správania sudcu je vlastne nedostatok subjektívnej nezaujatosti, o ktorom svedčí správanie sudcu. Objektívna neustrannosť sa naproti tomu neposudzuje podľa subjektívneho stanoviska sudcu, ale podľa objektívnych symptómov. Sudca môže subjektívne rozhodovať absolútne neustranne, ale napriek tomu jeho neustrannosť môže byť vystavená oprávneným pochybnostiam so zreteľom na jeho štatút či funkcie, ktoré vo veci vykonával. Práve tu sa uplatňuje tzv. teória zdania, podľa ktorej nestačí, že sudca je subjektívne neustranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť v očiach strán. Podľa názoru ESLP objektívny aspekt neustrannosti je založený na vonkajších inštitucionálnych, organizačných a procesných prejavoch sudcu a jeho

vzťahu k prerokúvanej veci a k účastníkom konania. Rozhodujúcim prvkom rozhodovania o zaujatosti zákonného sudcu je to, či obava účastníka konania (jeho právneho zástupcu) je objektívne oprávnená. Treba rozhodnúť v každom jednotlivom prípade, či povaha a stupeň vzťahu sú také, že naznačujú nedostatok nestrannosti súdu (rozsudok ESLP vo veci Pullar v. Spojené kráľovstvo).

9. Ústavný súd, vychádzajúc z uvedeného, bral zo subjektívneho hľadiska do úvahy, že sudca ústavného súdu Miloš Maďar sa sám za zaujatého v predmetnej veci nevyhlásil.

10. Pokiaľ ide o objektívne hľadisko nestrannosti, ústavný súd zastáva názor, že oznámené skutočnosti (pomer k sťažovateľke a možný pomer k veci) nevzbudzujú objektívne pochybnosti o zaujatosti sudcu ústavného súdu Miloša Maďara. Skutočnosť, že sudca Miloš Maďar pravdepodobne externe poskytoval právne služby sťažovateľke v čase 2007 – 2008 v súvislosti s rozhodovaním o ne/vydaní sporných licencií na vnútroštátnu autobusovú dopravu, ktoré mali zakladať neskorší nárok na náhradu škody (predmet napadnutého konania) žalobcu, nie je z hľadiska objektívnych kritérií (stupeň a povaha vzťahu) natoľko závažný, aby objektívne vyvolal pochybnosť o jeho zaujatosti pri rozhodovaní o tejto sťažnosti sťažovateľky. Je tomu tak jednak z dôvodu odstupu času (20 rokov), ako aj z dôvodu toho, že sudca si subjektívne ani len nepamätá, či v tejto konkrétnej veci, ktorá mala zakladať žalobou uplatnený nárok, vyvinul aktivitu, resp. poskytol právnu službu. Aj v prípade, že by sudca Miloš Maďar poskytol právne služby v súvislosti s rozhodnutím sťažovateľky, táto skutočnosť sama osebe nemá bezprostrednú väzbu sudcu Miloša Maďara s predmetom napadnutého konania. Z dostupných informácií možno vyvodit', že sudca Miloš Maďar v napadnutom konaní nevystupoval ako právny zástupca sťažovateľky. Navyše, prihliadajúc na predmet konania pred ústavným súdom, ktorým sú namietané prietahy v napadnutom konaní o náhradu škody, a nie meritórne rozhodnutie o žalobou uplatnenom nároku, podľa názoru námietkového senátu neindikujú existenciu priestoru na prípadnú zaujatosť sudcu, a to vzhľadom na skutočnosť, že existuje pomerne stabilizovaná judikatúra, ktorá objektivizuje rozhodovanie o ústavnej sťažnosti s takýmto predmetom.

11. Ústavný súd tak po preskúmaní obsahu spisu vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 714/2026 a dôvodov uvedených vo vyhlásení sudcu I. senátu ústavného súdu Miloša Maďara dospel k záveru, že v tomto prípade nie sú naplnené podmienky podľa § 49 ods. 1 zákona o ústavnom súde, ako aj podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde na vylúčenie sudcu Miloša Maďara z konania a rozhodovania vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 714/2026, a preto rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

12. Ústavný súd v záujme rýchlosti a plynulosti konania rozhodol podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde tak, že toto uznesenie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia ústavným súdom (bod 2 výroku uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. júna 2026

Peter Molnár
predseda senátu